

ZARZĄDZENIE

Dnia 22 listopada 2023 r.

1) na podstawie art. 80 § 2b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych – dalej powoływanej jako u.s.p., odmówić przyjęcia wniosku w zakresie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziów Sądu Rejonowego w X.: SSR R. C., SSR W. U., SSR A. K., SSR A. T., SSR M. P., SSR M. T. oraz sędziów Sądu Okręgowego w Y.: SSO J. T. i SSO A. B., a także sędziów Sądu Apelacyjnego w [...]: SSA K. A. – Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...] oraz SSA S. W. – Wiceprezesa Sądu Apelacyjnego w [...], złożonego przez B. S. z uwagi na fakt, iż ww. nie wykazała, że jest uprawnioną do tego stroną postępowania karnego;

2) na podstawie art. 135 § 4 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze – dalej powoływanej jako: p.p., odmówić przyjęcia wniosku w zakresie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratorów: D. Ł. – prokuratora Prokuratury Okręgowej w X1, M. C. - prokuratora Prokuratury Rejonowej w Y1. oraz M. N. – prokuratora Prokuratury Rejonowej w Y1, złożonego przez B. S. z uwagi na fakt, iż ww. nie wykazała, że jest uprawnioną do tego stroną postępowania karnego;

3) odpis zarządzenia doręczyć B. S. wraz z pouczeniem, że na zarządzenie przysługuje zażalenie do Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 18 października 2023 r., sygn. akt I ZI 69/23, wezwano wnioskodawczynię B. S. do uzupełnienia braków formalnych wniosku z dnia 20

września 2023 r., poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku przez adwokata bądź radcę prawnego będącego pełnomocnikiem, stosownie do art. 80 § 2a u.s.p. oraz art. 135 § 3 p.p., a także **o wskazanie sygnatury sprawy karnej, której dotyczy wniosek oraz załączenie odpisu aktu oskarżenia skierowanego do sądu.** Jednocześnie pouczone ww., iż wskazane braki formalne powinny być uzupełnione w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego zarządzenia, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, w dniu 14 listopada 2023 r. B. S. skierowała do Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego pismo z dnia 10 listopada 2023 r., w którym wniosła o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Dodatkowo w piśmie tym przedstawiła argumentację na poparcie swojego wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej wskazanych sędziów oraz prokuratorów. B. S. nie podała natomiast sygnatury sprawy karnej i nie nadesłała odpisu aktu oskarżenia przeciwko ww. sędziom i prokuratorom, który został złożony do właściwego sądu powszechnego.

W przedstawionych realiach należy zatem stwierdzić, że B. S. nie wykazała, iż posiada statusu strony, to jest oskarżyciela prywatnego lub oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego, w sprawach przeciwko osobom posiadającym immunitet formalny, które zostały wskazane w pkt 1 i pkt 2 niniejszego zarządzenia, a tylko taki status uprawniałby B. S. do złożenia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziego lub prokuratora do odpowiedzialności karnej (tzw. uchylenie immunitetu formalnego sędziego czy prokuratora) i jego popierania.

Wykładnia językowa art. 13 k.p.k. nie pozostawia wątpliwości, że podmiot, który dąży do uzyskania zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej osoby, co do której ustawa wymaga takiego zezwolenia, musi posiadać status oskarżyciela. Status taki np. prokuratorowi przysługuje z mocy ustawy, co wynika z art. 45 § 1 k.p.k., zaś w zakresie innych podmiotów, warunkiem jego uzyskania jest dokonanie czynności procesowej, jaką jest wniesienie aktu oskarżenia. Skutkiem wniesienia aktu oskarżenia jest zawisłość sprawy karnej przed określonym sądem powszechnym, z powodu oskarżenia przez określony podmiot – oskarżyciela prywatnego lub subsydiarnego. Przepisy dotyczące aktu oskarżenia, przewidziane zarówno dla skargi prywatnej (art. 487 k.p.k.), jak i subsydiarnej (art.

55 § 1 k.p.k. w zw. z art. 332 i art. 333 § 1 k.p.k.), przewidują określone wymogi formalne, których spełnienie przez oskarżyciela pozwala dopiero na stwierdzenie, jakie zachowanie objęte jest skargą zasadniczą i jaka jest jego podstawa dowodowa. Jak wynika z danych znajdujących się w aktach, żaden akt oskarżenia spełniający wymogi przewidziane we wskazanych przepisach, nie został skierowany przeciwko wymienionym we wniosku sędziom oraz prokuratorom.

Mając na uwadze powyższe, zarządzono jak na wstępie.

[M. T.]

[ms]